

Sopa de Cabra: "Més que camins, ens agrada pensar en cicles"

Aquest vespre seran els protagonistes del cicle Enderrock Sona

Fa quinze anys que **Sopa de Cabra** no presentava cançons noves i demà sortirà a la llum *Cercles* (RGB Suports). Però si el que voleu és sentir les noves cançons abans que ningú, us convidem aquest vespre a una escolta exclusiva amb la banda al cicle Enderrock Sona, a l'Antiga Fàbrica Estrella Damm. Protagonistes de la revista *Enderrock* de novembre, a continuació podeu llegir-ne un fragment.

Sopa de Cabra. Foto: Xavier Mercadé

EDR: El 2016 es compleixen 30 anys del naixement de Sopa de Cabra. I just ara publiquen un nou àlbum després de gairebé 15 anys sense cançons noves. Què us fa més por de tot plegat?

Gerard Quintana: Més que por, és un repte. Podrem ser **Sopa de Cabra**? Sonarem com **Sopa de Cabra**? Però un cop ens hi vam posar, vam constatar que som els de sempre. El repte més gran és que moltes de les cançons que vam fer quinze anys enrere són uns clàssics. De sobte, escrus deu cançons noves de **Sopa** i han de formar part del mateix repertori. Ara portem a la mà unes desconegudes i les hem de posar al costat de cançons que ja són de tothom.

Josep Thió: Els dubtes els tens durant el procés de producció. Aquesta cançó sonarà? Aquesta serà el que sembla que pot ser? Estarà al nivell o no en tindrà? Però cada cop que acabes un disc deixa de dependre de tu el que pugui passar en el futur.

EDR: Quan vas fer els concerts de retrobament del 2011 vas dir que seria una gira puntual. En quin moment vas decidir que Sopa havia de tornar a fer cançons?

J.T.: La intenció del 2011 era que el retrobament fos puntual, però un cop van acabar els concerts ens vam quedar amb una sensació estranya. Ja està? No en farem més? Aquí s'acaba **Sopa de Cabra**?

G.Q.: Al final el que passava és que havíem de justificar que **Sopa** no continués. La gent no ho entenia. El públic ens deia que havíem de seguir fent concerts, que no ho deixéssim. Però la nostra sensació era que no tenia sentit fer la mateixa cerimònia.

J.T.: Va ser llavors quan vaig pensar que si tornàvem havia de ser amb cançons noves.

Francesc 'Cuco' Lisídic: En aquell moment no parlàvem de gravar un disc. Però aquells bolos en van ser el detonant.

G.Q.: Tenim clar el nostre llegat i la força del que ha representat **Sopa**, però com a banda sempre vam pensar en el que havia de venir, no en el que havíem fet. I fent aquells concerts potser ens vam adonar que podien venir coses noves, que podríem ser de nou una banda en directe, allunyar les llegendes

i els fantasmes que deien que **Sopa** érem un grup que havia acabat molt malament.

EDR: Són llegendes i fantasmes, o realment els Sopa de Cabra van acabar molt malament abans de separar-se el 2001?

F.C.L.: Uns van acabar millor que altres.

G.Q.: Tot són cicles. De sobte tot va canviar. El guitarrista Joan 'Ninyín' Cardona ja no hi era, jo me n'havia anat a viure a les illes... Hi havia un desencaix. Però no tinc la percepció d'haver acabat fatal...

J.T.: Hi havia un cert esgotament, i ganes de fer altres coses. No era veritat que el cicle s'hagués esgotat creativament. La gira de **Sopa de Cabra** presentant el disc *Plou i fa sol* va ser per a mi el

moment més àlgid del grup en tots els aspectes. Però si veus que perilla la il·lusió... és que ha arribat el moment de deixar-ho.

EDR: Heu titulat el nou disc *Cercles*. Els vostres "Camins", més que esvair-se, han acabat sent circulars?

G.Q: Un sempre pensa que camina en línia recta... Però no. Més que camins, ens agrada pensar en cicles. La perspectiva de trenta anys et fa veure que tot és cíclic: comences amb la intenció d'arribar a algun lloc i tornes al punt de partida amb més coneixement per tornar a iniciar un altre cicle. Ara som a RGB, que és l'empresa que vam crear amb Xavi Fortuny a la meitat dels noranta per tenir alguna

cosa pròpia, i que finalment vam acabar deixant. Fins i tot en aquest aspecte tanquem un cicle. És un títol que explica moltes coses que són presents al nou disc.

J.T: Al llarg de la vida podem observar molts cicles: la gent té fills, els fills es fan grans, tenen fills, es repeteixen els errors... També en un pla personal la vida va fent cercles. Però no crec que siguin cercles tancats: poden ser concèntrics, poden ser espirals...

EDR: El concepte també pot remetre a *La roda* (Salseta Discos, 1990), el vostre segon disc. Us sentiu encara, tres dècades després, dins la roda que va girant?

F.C.L: Potser més que sentir-ho és que hi som vulguem o no, dins aquesta roda.

J.T: És diferent la perspectiva de la vida amb vint-i-pocs anys que la que tens als cinquanta. Però al final el més probable és que les situacions no siguin tan diferents, sinó que el que canvia és la manera de veure-ho.

G.Q: Hi ha cançons del disc que tenen aquests mateixos referents. La roda surt a "L'auca del temps", i la carretera apareix a "Refugi". Tal com diu en Cuco, sempre anem rodant perquè sempre anem somiant. Perquè si no rodem... estem acabats. Un somni, si no el regues, mor. Si estem amb Sopa, tal com vam demostrar l'estiu passat, i ho vam fer el 2011 o quinze anys abans, no és perquè sigui el millor

pla de vida objectivament parlant. Hem hagut d'anar a contracorrent en moltes coses. Has de tenir una família que ho encaixi bé, i hi ha molts paràmetres poc normals. **Sopa** té un gran component de somni, de força, de llibertat i de realització.

Podeu llegir l'entrevista sencera a la revista *Enderrock* 242.